

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 521/2012**z dnia 19 czerwca 2012 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1187/2009 w odniesieniu do pozwoleń na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w ramach niektórych kontyngentów GATT**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 170, art. 171 ust. 1 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W sekcji 2 rozdziału III rozporządzenia Komisji (WE) nr 1187/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. ustanawiającego specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do pozwoleń na wywóz i refundacji wywozowych do mleka i przetworów mlecznych ⁽²⁾ określono warunki, na jakich wnioskodawcy mogą ubiegać się o pozwolenia na wywóz, jak również procedurę przydziału przedmiotowych pozwoleń na wywóz w ramach kontyngentu dla Stanów Zjednoczonych.
- (2) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009 w odniesieniu do roku kontyngentowego 2012 przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 789/2011 z dnia 5 sierpnia 2011 r. otwierające procedurę przyznawania pozwoleń na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2012 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT ⁽³⁾.
- (3) W celu uproszczenia procedur administracyjnych i aby uniknąć konieczności corocznego przyjmowania nowego rozporządzenia, do sekcji 2 rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1187/2009 należy włączyć stały mechanizm otwierania corocznej procedury przydziału pozwoleń na wywóz.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1187/2009.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1187/2009 wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 4.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 203 z 6.8.2011, s. 26.

1) w rozdziale III sekcja 2 otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 2

Wywóz do Stanów Zjednoczonych*Artykuł 21*

Wywóz do Stanów Zjednoczonych produktów objętych kodem CN 0406 podlega obowiązkowi przedstawienia pozwolenia na wywóz zgodnie z przepisami niniejszej sekcji w ramach następujących kontyngentów:

- a) kontyngentu dodatkowego na mocy Porozumienia w sprawie rolnictwa;
- b) kontyngentów taryfowych, pierwotnie wynikających z postanowień Rundy Tokijskiej, przyznanych Austrii, Finlandii i Szwecji przez Stany Zjednoczone, ujętych w wykazie XX opracowanym w ramach Rundy Urugwajskiej;
- c) kontyngentów taryfowych, pierwotnie wynikających z postanowień Rundy Urugwajskiej, przyznanych Republice Czeskiej, Węgrom, Polsce i Słowacji przez Stany Zjednoczone, ujętych w wykazie XX opracowanym w ramach Rundy Urugwajskiej.

Artykuł 22

1. Wnioski o wydanie pozwolenia składane są właściwym organom od dnia 1 do dnia 10 września roku poprzedzającego rok kontyngentowy, na który przydziela się pozwolenia na wywóz. Wszystkie wnioski należy złożyć w tym samym czasie właściwemu organowi jednego państwa członkowskiego.

Kontyngenty, o których mowa w art. 21, otwiera się corocznie dla okresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.

W rubryce 16 wniosków o wydanie pozwolenia i pozwoleń należy zamieszczać 8-cyfrowy kod produktu według Nomenklatury scalonej. Pozwolenia są jednak ważne również dla produktów objętych każdym innym kodem w ramach kodu CN 0406.

Rubryka 20 wniosku o wydanie pozwolenie i pozwolenia zawiera wpis o następującej treści:

»Na wywóz do Stanów Zjednoczonych Ameryki:

Kontyngent na ... (rok) r. – rozdział III sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 1187/2009.

Numer referencyjny kontyngentu:

2. Każdy wnioskodawca może złożyć jeden lub więcej wniosków o wydanie pozwolenia w odniesieniu do poszczególnych kontyngentów określonych w kolumnie 3 załącznika IIa, pod warunkiem że całkowita ilość określona we wniosku w odniesieniu do danego kontyngentu nie przekracza maksymalnych limitów ilości, ustalonych w art. 22a.

Zatem w przypadku gdy w odniesieniu do tej samej grupy produktów, o których mowa w kolumnie 2 załącznika IIa, ilość dostępna w kolumnie 4 została podzielona między kontyngenty Rundy Urugwajskiej i kontyngenty Rundy Tokijskiej, kontyngenty te należy traktować jako dwa oddzielne kontyngenty.

3. Wnioski o wydanie pozwolenia wymagają złożenia zabezpieczenia zgodnie z art. 9.

4. Wnioskodawcy ubiegający się o pozwolenia na wywóz muszą dostarczyć dowody, że dokonali wywozu produktów objętych przedmiotowym kontyngentem do Stanów Zjednoczonych w co najmniej jednym z trzech poprzednich lat kalendarzowych i że wskazany importer jest spółką zależną wnioskodawcy.

Dowód handlu, o którym mowa w akapicie pierwszym, przedstawia się zgodnie z art. 5 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 (*).

5. Wnioskodawcy ubiegający się o pozwolenia na wywóz wskazują we wnioskach:

- a) oznaczenie grupy produktów objętych kontyngentem obowiązującym dla Stanów Zjednoczonych według uwag dodatkowych 16-23 i 25 w rozdziale 4 Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych;
- b) nazwy produktów zgodne ze Zharmonizowanym Systemem Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych;
- c) nazwę i adres importera w Stanach Zjednoczonych wskazanego przez wnioskodawcę.

6. Ponadto do wniosków o wydanie pozwolenia na wywóz należy dołączyć zaświadczenie wskazanego importera, stwierdzające, że w świetle obowiązujących w Stanach Zjednoczonych przepisów w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz spełnia on warunki upoważniające do przywozu produktów, o których mowa w art. 21.

7. Wnioski rozpatruje się wyłącznie, jeżeli nie przekroczono w nich maksymalnych limitów ilości, zawarto wszystkie informacje i załączono do nich dokumenty, o których mowa w niniejszym artykule.

8. Informacje, o których mowa w niniejszym artykule, przedstawiane są zgodnie ze wzorem znajdującym się w załączniku IIb.

Artykuł 22a

W odniesieniu do kontyngentów określonych jako 22-Tokio, 22-Urugwaj, 25-Tokio oraz 25-Urugwaj w kolumnie 3 załącznika IIa, całkowita ilość, której dotyczy wniosek, w odniesieniu do danego wnioskodawcy i kontyngentu musi obejmować przynajmniej 10 ton i nie może przekraczać ilości dozwolonej w ramach danego kontyngentu, jak określono w kolumnie 4 tego załącznika.

W odniesieniu do innych kontyngentów wskazanych w kolumnie 3 załącznika IIa, całkowita ilość, której dotyczy wniosek, w odniesieniu do danego wnioskodawcy i kontyngentu musi obejmować przynajmniej 10 ton i nie może przekraczać 40 % ilości dozwolonej w ramach danego kontyngentu, jak określono w kolumnie 4 tego załącznika.

Artykuł 22b

1. Do dnia 18 września państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wnioskach złożonych w odniesieniu do każdego z kontyngentów wymienionych w załączniku IIa, lub informują Komisję, że żadne wnioski nie zostały złożone.

2. Zgłoszenie zawiera następujące informacje w odniesieniu do każdego kontyngentu:

- a) wykaz wnioskodawców, ich nazwy, adresy i numery referencyjne;
- b) ilości, w odniesieniu do których poszczególni wnioskodawcy złożyli wnioski, w podziale według kodu Nomenklatury scalonej oraz według ich kodu zgodnie ze Zharmonizowanym Systemem Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki;
- c) nazwy, adresy i numery referencyjne importerów wskazanych przez wnioskodawców.

Artykuł 23

1. Jeżeli wnioski o wydanie pozwoleń na wywóz dla kontyngentu, o którym mowa w art. 21, przekraczają ilość dostępną na dany rok, do dnia 31 października Komisja ustala współczynnik przydziału.

Wartość uzyskaną po zastosowaniu współczynnika przydziału zaokrąglą się w dół z dokładnością do jednego kilograma.

Zabezpieczenie jest zwalniane w całości lub w części w odniesieniu do odrzuconych wniosków lub do ilości przekraczających ilości przyznane.

2. Jeżeli w wyniku zastosowania współczynnika przydziału pozwolenia dotyczyłyby ilości mniejszych niż 10 ton dla danego wnioskodawcy i kontyngentu, dostępne ilości powinny być przyznane przez odpowiednie państwo członkowskie w drodze losowania partii danego kontyngentu. Państwo członkowskie losuje pozwolenia na partie po 10 ton wśród wnioskodawców, którzy otrzymali pozwolenie na mniej niż 10 ton z danego kontyngentu w wyniku zastosowania współczynnika przydziału.

Ilości wynoszące mniej niż 10 ton pozostałe po podziale na partie należy równo podzielić między partie 10 ton przed ich rozlosowaniem.

Jeżeli w wyniku zastosowania współczynnika przydziału z danego kontyngentu pozostanie ilość mniejsza niż 10 ton, ilość tę traktuje się jako jedną partię.

Zabezpieczenie wniosków, które nie otrzymały przydziału w drodze losowania, jest natychmiast zwalniane.

3. Państwa członkowskie dokonujące losowania partii zawiadamiają Komisję, w ciągu pięciu dni roboczych od daty opublikowania współczynników przydziału dla poszczególnych kontyngentów, o ilościach przyznanych każdemu z wnioskodawców, kodzie produktu, numerze referencyjnym wnioskodawcy i numerze referencyjnym wskazanego importera.

Ilości przyznane w drodze losowania partii zostaną rozdysponowane pomiędzy poszczególne kody CN proporcjonalnie do ilości produktów odpowiadających poszczególnym kodom CN, w odniesieniu do których złożono wnioski.

4. W przypadku gdy wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz w odniesieniu do kontyngentów, o których mowa w art. 21, nie przekraczają ilości dostępnej na dany rok, Komisja przyznaje pozostałe ilości wnioskodawcom proporcjonalnie do ilości, o które się ubiegali, ustalając współczynnik przydziału. Wartość uzyskaną po zastosowaniu współczynnika przydziału zaokrągla się w dół z dokładnością do jednego kilograma.

W takim przypadku przedsiębiorcy informują właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich o przyjęciu dodatkowej ilości w ciągu tygodnia od opublikowania współczynnika przydziału. Zabezpieczenie jest odpowiednio zwiększane.

Artykuł 24

1. Komisja przekazuje właściwym organom Stanów Zjednoczonych nazwy wskazanych importerów, o których mowa w art. 22 ust. 5 lit. c) oraz przydzielone ilości.

2. W przypadku gdy pozwolenie na przywóz w odniesieniu do danych ilości nie zostanie przyznane importerowi wskazanemu przez przedsiębiorcę w okolicznościach, które nie budzą wątpliwości co do dobrej wiary przedsiębiorcy przedstawiającego zaświadczenie, o którym mowa w art. 22 ust. 6, przedsiębiorca może być upoważniony przez państwo członkowskie do wskazania innego importera, pod warunkiem że importer ten został umieszczony w wykazie przekazanym właściwym organom Stanów Zjednoczonych zgodnie z przepisami niniejszego artykułu ust. 1.

3. Państwo członkowskie w możliwie jak najkrótszym terminie powiadamia Komisję o zmianie wskazanego impor-

tera, a Komisja informuje właściwe organy w Stanach Zjednoczonych o wprowadzonej zmianie.

Artykuł 25

1. Pozwolenia na wywóz są wydawane do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok kontyngentowy dla ilości, na które przydzielane są pozwolenia.

Pozwolenia są ważne od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia roku kontyngentowego.

Rubryka 20 pozwoleń zawiera następujący wpis:

»ważne od dnia 1 stycznia do 31 grudnia ... r. (rok).«.

2. Zabezpieczenia związane z pozwoleniami na wywóz zwalnia się po przedstawieniu dowodu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 wraz z dokumentem przewozowym, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 612/2009, w którym jako miejsce przeznaczenia wymienia się Stany Zjednoczone.

3. Pozwolenia wydane na podstawie niniejszego artykułu są ważne jedynie w przypadku wywozu produktów w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 21.

Artykuł 26

Zastosowanie mają przepisy rozdziału II, z wyłączeniem art. 7 i 10.

(*) Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.;

2) dodaje się załączniki IIa i IIb, których tekst znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pozwoleń na wywóz, o które złożono wnioski od dnia 1 września 2012 r. w odniesieniu do produktów, które mają zostać wywiezione w roku kontyngentowym 2013.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 czerwca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IIa

Identyfikacja grupy produktów według dodatkowych uwag w rozdziale 4 Zharmonizowanego Systemu Opłat Celných Stanów Zjednoczonych		Numer referencyjny kontyngentu	Roczna dostępna ilość kg
Numer grupy	Opis grupy		
(1)	(2)	(3)	(4)
16	Ser bez cech szczególnych (NSPF)	16-Tokio	908 877
		16-Urugwaj	3 446 000
17	Ser pleśniowy	17-Urugwaj	350 000
18	Cheddar	18-Urugwaj	1 050 000
20	Edam/Gouda	20-Urugwaj	1 100 000
21	Ser typu włoskiego	21-Urugwaj	2 025 000
22	Ser szwajcarski lub Ementaler bez dziur	22-Tokio	393 006
		22-Urugwaj	380 000
25	Ser szwajcarski lub Ementaler z dziurami	25-Tokio	4 003 172
		25-Urugwaj	2 420 000

ZAŁĄCZNIK IIb

Przedstawienie danych wymaganych na podstawie art. 22

Numer referencyjny kontyngentu, o którym mowa w kolumnie 3 załącznika IIa

Nazwa grupy, o której mowa w kolumnie 2 załącznika IIa

Pochodzenie kontyngentu:

Runda Urugwajska Runda Tokijska

Nazwa/adres wnioskodawcy	Kod produktu według Nomenklatury scalonej	Ilość, której dotyczy wniosek, w kg	Kod Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych USA	Nazwa/adres wyznaczonego importera
	Ogółem:			